

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zast. Mgr. Petrem Miketou, advokátem, se sídlem Jaklovecká 1249/18, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2016, č. j. 38 Ad 14/2012 – 153,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Přehled dosavadního řízení

[1] Návrhem ze dne 11. 2. 2016 se žalobkyně domáhala povolení obnovy řízení ukončeného rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 7. 2014, č. j. 38 Ad 14/2012 – 126, kterým krajský soud zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2012, č. j. MPSV-UM/4981/12/9S-MSK, jímž žalovaný změnil ve výroku rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 15. 3. 2012, č. j. MPSV-UP/1292226/12/HMN, kterým nebyla žalobkyni přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí.

[2] Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 3. 2016, č. j. 38 Ad 14/2012 – 153, návrh žalobkyně na obnovu řízení podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb.,

soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) odmítl a rozhodl dále, že žalobkyni se nepřiznává osvobození od soudních poplatků, návrh žalobkyně, aby jí byl ustanoven zástupce z řad advokátů, se zamítá a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud totiž shledal, že s ohledem na § 114 s. ř. s. není návrh žalobkyně na obnovu řízení ve věci uvedeného rozsudku krajského soudu přípustný.

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) proti tomuto usnesení krajského soudu podala včas kasační stížnost, v níž navrhla, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a dále požádala o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 4. 2016, č. j. 4 Ads 82/2016 – 36, žalobkyni nepřiznal osvobození od soudních poplatků, žádost žalobkyně o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl a žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] V doplněních kasační stížnosti, které byly zdejšímu soudu doručeny dne 6. 5., 9. 5. a 11. 5. 2016 stěžovatelka namítala, že vydaná rozhodnutí jsou v rozporu s ústavním pořádkem a nezákonná. Podle stěžovatelky se krajský soud nezabýval jejími tvrzeními, že splňuje podmínky pro přiznání příspěvku na živobytí. Stěžovatelka vyjádřila přesvědčení, že jí náleží nárok na tento příspěvek a krajský soud věc nesprávně právně posoudil.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl kasační stížnost zamítnout, neboť krajský soud rozhodl správně, jelikož návrh stěžovatelky nesplňoval požadavky na přípustnost obnovy řízení uvedené v § 114 s. ř. s.

II.

Posouzení kasační stížnosti

[7] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátem (plnou moc pro advokáta Mgr. Petra Mketu, předložila v příloze doplnění kasační stížnosti, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 11. 5. 2016). Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[8] Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že se stěžovatelka dovolává důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[9] Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.*

pokračování

[10] Podle § 114 odst. 1 téhož zákona, obnova řízení je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu nebo ve věcech politických stran a politických hnutí.

[11] Návrh stěžovatelky na povolení obnovy řízení ve věci, v níž krajský soud rozhodl rozsudkem ze dne 17. 7. 2014, č. j. 38 Ad 14/2012 – 126, je nepřipustný, neboť v této věci krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného, které se týkalo přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi – příspěvku na živobytí, a nejedná se tudíž o věc, v níž je podle § 114 odst. 1 s. ř. s. obnova řízení přípustná. Nejvyšší správní soud ostatně již v rozsudku ze dne 15. 12. 2010, č. j. 6 Ads 88/2010 – 194, judikoval, že „*přípustnost obnovy řízení je podle § 111 a § 114 s. ř. s. omezena jen na řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a hnutí, která byla výhradně ukončena pravomocnými rozsudky; v ostatních případech obnova řízení není přípustná.*“ Poukázat lze rovněž na usnesení ze dne 25. 7. 2005, č. j. Na 50/2005 - 25, v němž zdejší soud uvedl, že „*návrh na obnovu řízení proti rozsudku vydanému v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je nepřipustný (§ 114 odst. 1 s. ř. s. a contrario).*“ Krajský soud proto nepochybil a postupoval správně, když návrh stěžovatelky na povolení obnovy řízení usnesením odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[12] Kasační stížnost stěžovatelky tedy není důvodná. Nejvyšší správní soud se proto již nezabýval dalšími námitkami stěžovatelky vznesenými v kasační stížnosti, neboť ty nemohou s ohledem na výše uvedené závěry na posouzení věci již nic změnit.

III.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[13] Jelikož je kasační stížnost stěžovatelky nedůvodná, Nejvyšší správní soud ji zamítl podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s.

[14] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla v řízení úspěch a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu